

Hvor stort et Beløb der vil medgaa dertil, kan intet Menneſke ſige, førend man veed, hvor store Reparationsarbejder der vil blive at foretage paa Louget, og jeg kan altsaa først, naar Finantsaaret er tilende, og Reparationen er foregaaet, og de Ulykker ſkede, der maatte nødvendig-gjøre Reparationer, ſige, hoormeget der vil medgaa dertil. Der er intet Menneſke, der kan ſige det forinden. Jeg har altsaa gjort, hvad jeg kunde, for at formaas Finantsudvalget til at støtte Forſlaget om at anſtaffe et nyt Loug, og, naar Udvalget ikke vilde gaa ind derpaa, vil det være høiſt urimeligt at paalegge mig Skylden for, at man kommer til at reparere det gamle Loug iſte-detfor at anſtaffe et nyt.

Holm: Jeg vil i Modſætning til den ærede Ordfører haabe, at der er Flere end det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anſjar), der vil ſtemme for det af Indenrigsministeren ſtillede Forſlag til § 15, idet jeg ſkal komme med den Oplyſning, at der ingen Anvoning er mellem Ribe og Søgtør. Det er et Spørgsmaal, ſom har været under Overveieſe i flere Aar, og den Del, ſom vil komme til at faae Nytte af denne Bro, er ſaa langt fraliggende Søgtør, at den alligevel vil komme til Ribe, men ad en ſtor Omvei. Forøvrigt kan jeg jo godt forſtaa, at der kan være Medlemmer, ſom kunne have nogen Tvivl om Nødtigheden af at ſtemme for et ſaadant Forſlag, idet det er indkommet ſaa ſent; men det er jo oplyſt af den ærede Miniſter, hvad Grunden dertil er, og jeg ſkal oplyſe det ærede Thing om, at der er kommet baade Tegninger og Overſlag ind til Miniſteren, og Miniſteren har været ſaa forſigtig, at han ikke vilde indbringe noget Forſlag for Thinget, forinden han gjennem ſine egne Embedsmænd havde ſøgt Kundſkab om, hvorvidt han kunde stole paa diſſe Tegninger og Overſlag. Jeg har ikke villet tilbageholde diſſe Oplyſninger, fordi jeg har troet, at de kunde forandre adſkillige ærede Medlemmers Afſtemning.

Dinesen: Jeg vil kun, hvad dette Spørgsmaal angaar, ſige, at derſom denne Sag er ſaa oplyſt, ſom den nu ſynes at være for det ærede Medlem, der ſidſt havde Ordet, ſaa ſer jeg ikke, hvorfor de vedkommende lokale Myndigheder ikke kunne ſætte hele denne Sag i Gang og begynde paa dette Arbejde; have de ſaa noget Haab om at faae en Bevilling hos os, kunne de ſøge den senere. Jeg ſer ikke, at Arbeidet behøver at

ſtandses, fordi Bevillingen ikke bliver givet i dette Dieblif.

Indenrigsministeren (Lobiefen):

Jeg beder bemærket, at det ikke er lokale Myndigheder, hvorom der her er Tale; det er større og mindre Landeindomsbeſiddere, der væſentligt have ſtøttet dette Foretagende for ikke at være nødsagede til at kjøre den betydelige Omvei til den Kjøbstad, hvortil de ſøge. De have ſkudt Penge ſammen og ville ſætte Arbeidet i Gang, naar de faae Tilſagn om et paſſende Tilſkud af Statskaſſen, idet de have tegnet ſig for viſe Beløb under denne Forudsætning. At henviſe dem til at stole paa, at man til næſte Aar vil indkomme dem med et Beløb, ſynes mig at være at forlange for meget af dem, efterat man fra Finantsudvalgets Side efter min Mening har ſtillet ſig lidet gunſtigt til den hele Plan. Det er ſom ſagt ikke Myndigheder, men private Mænd, Landbrugere, der i deres egen og Samferdsleſens Interesſe have ønsket denne Dæmning anlagt, og da den ogſaa vil være af Interesſe for Poſtvæſenet, der derved faar 2 Mil kortere Wei mellem Ribe og Søgtør, og ſaaledes vil beſpare Udgifter til Kjørfleſen mellem diſſe to Byer, er det, at Staten formener, at der er en rimelig Grund for den til at støtte dette Foretagende.

Dinesen: Jeg tror dog ikke, at det er rigtigt fra denne Forhandling at slutte til, at Finantsudvalget vil ſtille ſig ugunſtigt til denne Sag i det Hele.

Indenrigsministeren (Lobiefen): De private Mænd have i alt Fald ikke Grund til af denne Forhandling at drage den Slutning, at de kunne gjøre nogen ſikker Regning paa at faae de 10,000 Rd.

Rasmuſſen: Derſom alle Medlemmer havde ſaa gode Oplyſninger om Sagen, ſom f. Ex. det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Holm) og Miniſteren, kunde det være muligt, at de ogſaa ſtemte for det Forſlag. Men det forekommer mig rigtignok, at, da det først er kommet til os for en Times Tid ſiden, er det for meget forlangt, at vi med Et ſkulde kunne ſætte os ind i Sagen, thi det er ikke ſaa ſaa Penge, der her forlanges. Jeg kan ikke ſtemme for dette Forſlag i dette Dieblif; jeg ſkal have mere Tid til at overveie Sagen.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen ſluttet, og man gif til Afſtemning.